

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre l'Aplec de Rondaies Mallorquines d'En Jordi d'es Reco a cèrrec de mossèn Antoni M. Alcover i Sureda a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/obra/aplec-de-rondaies-mallorquines-den-jordi-des-reco-1896-> >

 Aplec de rondaies mallorquines d'en Jordi d'es Recó (1896...)

Josep A. Grimalt

Propòsit Entre la intensa i múltiple activitat desplegada al llarg de tota la seva vida per mossèn Antoni M. Alcover i Sureda (Manacor 1862 - Ciutat de Mallorca 1932), destaca l'elaboració del corpus rondallístic publicat sota el títol d'*Aplec de Rondaies Mallorquines d'En Jordi d'es Recó*. La figura de mossèn Alcover, encara després de la mort, ha despertat sentiments molt vius de signe contrari, que s'han traduït en elogis desmesurats i reprovacions enverinades. Llevat d'alguna excepció, la bibliografia sobre Alcover no sol sortir del terreny de l'elogi o la censura, i és cert que, fins ara, no hi ha hagut ningú que s'hagi decidit a emprendre un estudi de conjunt de la seva obra rondallística de manera reposada, científica i objectiva.

L'*Aplec...* és una obra de gran complexitat. Un estudi integral d'aquesta obra és una empresa d'envergadura. La meua catalogació intenta ésser modestament la primera pedra d'aquest edifici o, més ben dit, el bastiment per a construir-lo. Confés que una de les il·lusions de la meua vida seria veure'l acabat, encara que fos per mans distintes de les meves, qui sap si més capacitades. Ja en tindria prou amb la satisfacció d'haver-lo iniciat.

Les rondalles d'Alcover poden ésser contemplades en dos aspectes generals: com a recull folklòric i com a obra literària. L'interès i el valor que puguin tenir, doncs, són dobles. Un estudi complet n'hauria de tenir en compte els dos caires, cosa que exigiria la utilització successiva de dos mètodes distints. He cregut, en principi, que l'ordre a seguir era indiferent, per quant aquests mètodes, com a tals, són independents. Dit d'una altra manera, els dos aspectes assenyalats són competència de disciplines distintes. Davant l'alternativa he decidit començar estudiant l'*Aplec* com a document folklòric i deixar per a una segona etapa la consideració de les seves particularitats literàries. Veurem, doncs, primer l'estrat que emparenta l'obra de N'Alcover amb la rondallística universal, el material manllevat a la tradició oral. La segona etapa al·ludida s'haurà de centrar en l'aportació personal de l'autor, en l'originalitat artística del corpus narratiu.

Delimitada la primera etapa a recórrer, cal que ens demanem quin valor tenen, les rondalles de N'Alcover, com a document folklòric i quin interès científic els hem d'atribuir.

Aquestes preguntes no poden ésser contestades amb rigor sinó *a posteriori*. La resposta definitiva només ens vindrà donada, si de cas, un cop acabat l'estudi. De moment ens haurem d'acontentar amb la resposta provisional que es desprèn d'allò que es fa patent en una primera aproximació.

Que l'obra rondallística de N'Alcover no és un treball científic, ho podem observar amb un cop d'ull per poc atent que sia. Convindrà, però, fer una mica d'història de com fou elaborat l'*Aplec*, la qual cosa contribuirà a aclarir i precisar aquest i altres punts que eventualment tocarem al llarg de la nostra tasca.

Gènesi de l'*Aplec* Sembla que les primeres inquietuds literàries d'Alcover es manifestaren a través d'algunes narracions de fons popular, escrites en castellà a imitació dels contes d'Antonio de Trueba, escriptor envers el qual sentia admiració. Llavors N'Alcover era seminarista i comptava desset anys. El resultat d'aquells escrits no devia ésser gaire satisfactori. Al seu article *Com he fet mon Aplec de*

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre l'Aplec de Rondaiies Mallorquines d'En Jordi d'es Reco a cèrrec de mossèn Antoni M. Alcover i Sureda a LletRA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< [https://lletra.uoc.edu/ca/obra/aplec-de-rondaies-mallorquines-den-jordi-des-reco-1896->](https://lletra.uoc.edu/ca/obra/aplec-de-rondaies-mallorquines-den-jordi-des-reco-1896-)

Rondaiies Mallorquines, ell mateix confessa: "Aquella vida mallorquina pintada en castellà feya un efecte estrany". El qui més tard havia d'ésser arquebisbe de Mallorca, el doctor Josep Miralles i Sbert, llavors amic i condeixeble d'Alcover, l'animà a valer-se de la llengua del poble per donar forma a aquelles narracions. Ell acceptà el consell i així veren la llum les primeres *rondaies mallorquines* que sortiren de la seva ploma. Les publicà a diversos periòdics. L'any 1885, les recollí en un llibre titulat *Contarelles d'En Jordi d'es Recó*, juntament amb altres escrits de tema popular sense caràcter narratiu.

La idea de dur a terme un recull extens de rondalles de Mallorca li vingué l'estiu del 1889. Segons diu ell mateix, un dels motius fou el següent: "Compatit de veure com de dia en dia les arreconaven per altres distraccions no tan inofensives, casolanes, xalestes y garrides, però sí més insustancials, sospitoses y fins y tot dissolvents, me vengué l'idea d'entretenirme durant les vacances de càtedra (...) a replegar de boca de la gent analfabeta aquestes contarelles" i també "per amor a les mateixes rondalles, per salvarles del naufragi, de la desaparició, de l'oblit que les amenassava". Aquest amor era unit a una admiració apassionada, que el duia a considerar-les "tan discretes, tan agudes, tan ben tallades, tan amatents, tan xaravel·les, tan gentils y, en una paraula, tan nostres". Aquesta devoció s'avé perfectament amb el seu caràcter: tots els seus afectes, positius o negatius, eren exaltats, sovint desmesurats: era un home incapaç de sentiments atenuats.

La motivació que va determinar la gestació de l'obra responia a un ideal romàntic, segurament no gaire distint del que va inspirar les *Kinder-und Hausmärchen* (1812) dels germans Grimm i les imitacions de llurs seguidors immediats. La dèria d'arreglar rondalles de boca del poble era típicament romàntica: el Romanticisme, al temps que exaltava la individualitat de l'artista creador, descobria els valors de les creacions anònimes i les idealitzava, perquè hi veia l'expressió de l'ànima del poble. N'Alcover també vivia el mite de la musa popular: "Velest'ací aquestes bones de rondalles. Totes són filles, naturals o adoptives, de la musa popular de Mallorca; totes han crescut dins la seva falda maternal". Tot i essent conscient que moltes de les rondalles que arreglava no eren exclusives de Mallorca, no deixava de considerar-les "carn de la nostra carn, sanch de la nostra sanch, vida de la nostra vida".

Segurament les versions que li oferien molts de contaires no s'ajustaven a la seva visió idealitzadora de les rondalles, ja que afirma: "Les pobretes anaven aperduades feia sigles, per ací y per allà. Moltes havien perdudes ses colors y era poqueta la carn y la tòria que elze quedava. N'hi havia que no podien sortir per defora, porque ja no més duyen quatre pellerings (...). A altres, Déu sap el temps que feya que no les havien deixat veure pinta ni sabó ni lleixiu ni aygua!". D'altra banda, es veu que al temps de la replega ja es manifestava l'inici del procés de desaparició de la nostra literatura oral, avui a punt de consumir-se. Calia, doncs, emprendre una tasca doble: salvar de l'oblit tot allò que encara era viu i dur a terme una labor minuciosa de restauració. Vegem com Alcover la va acomplir.

En principi, podem suposar que els materials que serviren de base a l'elaboració de l'*Aplec* procedien de fonts populars autèntiques i no de fonts literàries. Els narradors eren, amb preferència, persones analfabetes o de poca instrucció: "tot gent sense lletres y que, si sabien llegir, era ben poch y no porien treure res en net de les seues lectures, que casi se reduien a zero. De manera que les rondaiies que ells sabien, no les havien tretes de cap llibre, sinó de sentirles contar a llur vells, que tampoch les sabien de cap llibre, sinó de la tradició oral de llurs avantpassats".

En el seu afany de salvar tant de material com pogués, alguna vegada va acudir a narradors instruïts i de posició social elevada, procedir que li fou criticat pel folklorista italià J. Pitré. Però N'Alcover

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre l'Aplec de Rondalles Mallorquines d'En Jordi d'es Reco a càrrec de mossèn Antoni M. Alcover i Sureda a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< [https://lletra.uoc.edu/ca/obra/aplec-de-rondalles-mallorquines-den-jordi-des-reco-1896->](https://lletra.uoc.edu/ca/obra/aplec-de-rondalles-mallorquines-den-jordi-des-reco-1896-)

prenia precaucions a fi d'evitar tota interferència d'elements no genuïnament populars: "si alguna vegada feya contar rondalles a qualcú que fos lletraferit, ja tenia prou esment a advertirli que les rondalles que jo cercava, no eren les que ells haguessen llegides a cap llibre, sinó les que haguessen sentides contar a gent il·literata y que les sabessen just per tradició oral"; "la primera advertència que jo feya als contadors instruits, era que jo no cercava rondalles tretes de cap llibre, sinó contades de gent antiga que no hagués begut a altra font que la exclusivament oral y popular; y aquelles distingides persones ja sabien prou bé quines y com eren les rondalles que jo demanava, y eren persones de prou talent y honradesa per no donarme per popular cap narració que no ho fos o que duqués afegitons erudits del qui les me contava" (p. 118).

El material rondallístic que trobava aiximateix era abundant, encara que no sempre ben conservat: "unes sortien llampants i altres tèrboles; unes sortien senceres, y d'altres just me n'arribaven fragments". Amb l'excepció que després veurem, ho arreplegava tot: "havia d'aprofitar totes les ocasions que se presentaven, admetre-hi tot a benefici d'inventari, no refuar res per poc aferrall que tengués, y esperar un any y un altre any a fi de reunir molt de pertret"; "anava recollint ab tota calma les rondalles que me sortien ensá y enllá, fossen senceres o esforrallades, sense refuarne cap per poch prendora que fos".

En aquesta etapa de replega, observava un criteri de rigorosa fidelitat als narradors: "era necessari replegar tot quant me contassen y tal qual m'ho contassen y consignarho ab tota fidelitat y exactitut a les meues llibretes de notes, consignanthi fins y tot les frases de més relleu y les paraules especials que emprava el contador, a fi de que allà, comparant totes les versions que trobàs de la mateixa rondalla, me servís de base per la redacció definitiva".

D'aquesta manera va anar reunint un important cabal rondallístic, conservat en aquestes llibretes de notes "que han arribat a formar sis volums ben revenguts". Tals llibretes avui constitueixen un document folklòric de valor excepcional per quant conserven aquestes versions en brut, que són precisament les que cerquen els folkloristes científics. Per aquesta fidelitat a la paraula del narrador, feia, sense adonar-se'n ben bé, labor de rondallista científic. Els sis volums de llibretes de notes avui són conservats pel senyor [Francesc de B. Moll](#), editor de les rondalles i continuador de l'obra filològica de mossèn Alcover. Són un document que haurà de tenir en compte tot investigador en la matèria sia de l'obra d'Alcover o de la rondalla catalana en general. Una futura edició crítica de l'*Aplec* les haurà d'incloure com a complement indispensable.

El material brut que recollia de boca del poble era sotmès a un procés d'elaboració fins a donar les versions definitives. Un estudi acurat d'aquest procés ens aclariria dos punts importantíssims: el valor científic de l'*Aplec* i l'abast de l'aportació personal d'Alcover (tècnica narrativa, estil, llenguatge). Haurà de constituir un capítol destacat de l'estudi integral de les Rondalles. No és aquest el moment d'emprendre'l ja que suposaria una comparació del text definitiu de cada rondalla amb les notes corresponents. Per això, cal ajornar aquest capítol per a després d'editar el contingut de les llibretes. De moment, limitem-nos a considerar, en línies generals, quins criteris va seguir, l'autor, en la redacció dels textos, basant-nos en les seves declaracions.

Des del primer moment, N'Alcover descarta la idea d'una transcripció literal de les versions orals: "¿Quin criteri, quin sistema he seguit per escriure les rondalles? ¿Me som concretat a transcriure les paraules paraula per paraula tal com la gent les m'ha contades, sense afegir-hi res del meu, sense mudar la forma ab que m'ho han contat? No ho he fet may; y com més ha anat, més me som convensut que seria estat un desbarat y no petit subjectarme a fer tan servil transcripció". Sense creure que una transcripció així hagués constituït un desbarat, pens que, amb la decisió d'Alcover, hi hem sortit

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre l'Aplec de Rondalles Mallorquines d'En Jordi d'es Reco a càrrec de mossèn Antoni M. Alcover i Sureda a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< [https://lletra.uoc.edu/ca/obra/aplec-de-rondalles-mallorquines-den-jordi-des-reco-1896- >](https://lletra.uoc.edu/ca/obra/aplec-de-rondalles-mallorquines-den-jordi-des-reco-1896-)

guanyant. Aplicant la regla de la transcripció servil, Alcover hauria fet una aportació al folklore a la qual atribuiríem un valor científic que ara no podem reconèixer sense reserves a l'*Aplec*. Però tal valor científic, ja el tenen les llibretes de notes, i l'elaboració ulterior del material ens havia de proporcionar uns textos que, com esper poder fer veure algun dia, són vertaderes obres mestres de la narrativa.

Les raons que Alcover tenia per a rebutjar la "transcripció servil" eren poderoses i diverses. Per una banda, els fins perseguits: "no l'he fet "l'*Aplec*" ab cap fi *tècnich ni exclusivament científich*, sinó ab un fi *patriòtich*. No he volgut fer cap obra p'els *folkloristes*, sinó p'el *poble mallorquí*. He fet mon aplech per amor a les mateixes rondalles, per salvarles del naufragi, de la desaparició, de l'oblit que les amenassava. Les he replegades, escrites y publicades per que poguessen tornar córrer entre la gent mallorquina". És evident que un recull fet amb criteris científics no podia constituir una lectura popular, com ell pretenia, que revitalitzàs les rondalles al temps que servia de diversió. Pel mateix motiu, havia de prescindir de les variants: "si de cada rondalla s'havia de transcriure y publicar la versió de cada contador, ¿qui resistiria la lectura? Just la resistiria qualche folklorista especialisat".

Posat a donar una versió de cada rondalla, quina calia triar? Les versions eren distintes segons els narradors i fins i tot presentaven variants les d'un mateix narrador segons els moments: "la mateixa rondalla, contada d'un y contada d'un altre, no sembla la mateixa: en boca d'un ès una cosa viva, moguda, brillant; en boca d'un altre ès una cosa desmayada, mostia, descolorida". Davant les variants de contingut i de forma, era inevitable la qüestió: "Ara bé, ¿què ès lo popular? ¿quina ès la forma genuina? ¿On tenim l'ànima del poble, el pensament, el cor del poble? ¿Per boca de qui, parla l'ànima del poble?".

Davant aquests dubtes, va resoldre "recollir cada rondalla tal com la conta cada contador; però després el col·lector ha de treure de totes aqueixes versions, diferents i discordants, la forma que considera més feel y acostada al sentit del poble, la forma que reproduesca ab més exactitut el caràcter, la manera de veure y sentir les coses que té el poble dins el qual viu tal rondalla".

A vegades, el mal estat dels materials recollits l'obligava a fer una labor de reconstrucció: "Algunes que ja les m'havien contades y que tenia anotades, llavò les me contava un altre que hi afegia incidents interessants ferm. D'altres trobava noves versions que me completaven la cosa. D'altres, a forsa de trobar-ne bocins, me resultaven rondalles senceres, sovint gentils y escayents de tot".

Ja hem vist que les motivacions d'Alcover eren idealistes, però no ens ha de passar inadvertit que amb la recerca d'aquesta forma perfecta, es plantejava un problema que, en altres termes, han plantejat les escoles més serioses de rondallistes científics: el problema de l'arquetipus, que més endavant tindrem ocasió de considerar.

La redacció de les versions definitives no era, doncs, una feina científica sinó un esforç d'intuïció. La mesura de l'encert d'Alcover no ens pot venir donada sinó per una doble comparació de les versions definitives amb els textos en brut de les notes manuscrites i amb les versions d'altres rondallaris. Per al segon aspecte, la catalogació de les rondalles de l'*Aplec* ha d'esser, esper, un auxiliar indispensable.

Hem vist que Alcover tenia per norma arreplegar tot el material que pogués haver. Només una reserva cal fer a tal principi: els materials que li semblaven eròtics, escatològics, irreverents o anticlericals, eren quasi sempre rebutjats. La seva consciència li impedia recollir i divulgar allò que li semblava nociu. No correspon a un estudi científic la valoració ètica d'aquest procedir, però és una

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre l'Aplec de Rondalles Mallorquines d'En Jordi d'es Reco a cèrrec de mossèn Antoni M. Alcover i Sureda a LletreA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/obra/aplec-de-rondalles-mallorquines-den-jordi-des-reco-1896-> >

dada a tenir present. Aquesta "censura", ¿va perjudicar notablement la vàlua del recull, com suposen els seus detractors? Una vegada més haurem d'ajornar la resposta definitiva per a més endavant. De moment, comptam amb un article de [Francesc de B. Moll](#) titulat *La censura moral de mossèn Alcover a les seves Rondalles Mallorquines*, que estudia el problema. Diu: "Podríem suposar que el canonge havia recollit rondalles d'aquest tipus en les seves notes, però no els havia donat forma publicable a fi que romanguessin inèdites i no poguessin ferir la sensibilitat de persones innocents o timorates. Doncs no: es veu que, quan li contaven una rondalla verdosa o irreverent, ell ja no la consignava ni en esborrall, segurament per eliminar tota possible utilització pública que altri pogués fer d'aquells materials considerats pecaminosos. Només en tres o quatre ocasions va apuntar l'argument de narracions "inconvenients" que quedaren, així, registrades esquemàticament en els llibres de notes manuscrites. En altres casos havia acollit en les notes alguns detalls que va considerar inacceptables quan va redactar la rondalla definitiva, i els va substituir per altres d'innocus". Segons En Moll, però, les rondalles recollides i no publicades es redueixen a tres. Les suavitzades són dues, i encara podem negligir l'alteració d'una d'aquestes perquè es redueix a la utilització d'un eufemisme: en lloc de "que em deixi *jeure amb* el Príncep Corb" (com posa a les notes) diu "que em deixi *fer una nit* amb el Príncep Corb".

El citat article no dóna compte, però, de totes les suavitzacions. Jo n'he observada una de prou important: la rondalla "Gregori papa", IX, correspon indubtablement al tipus ATh 933. A totes les versions que conec d'aquest tipus, l'heroi és fruit d'una relació incestuosa. Els pares, per ocultar la falta, aban-donen l'infant. A la versió d'Alcover, l'incest és substituït per la concepció del fill per art diabòlica. Hem d'atribuir l'anomalia a un escrúpol de l'autor, ja que he consultat les seves notes manuscrites i, al principi de les que corresponen a la rondalla, hi ha unes ratlladures entre les quals és possible destriar els mots *germà* i *germana*. La substitució perjudica la coherència de l'episodi perquè l'exposició d'un fill tan desitjat no hi acaba de quedar justificada. És possible que una revisió acurada de les notes permeti de localitzar qualque alteració més, però en total no sembla que sien tantes com per a perjudicar el conjunt de l'*Aplec*. Com queda patent a l'índex d'Arne-Thompson, la part més extensa del cos rondallístic eurasiàtic ve constituïda pel gènere de les rondalles dites meravelloses (*Tales of Magic*) en l'element obscè no sol esser present. La part més representativa de l'*Aplec* s'adsciu al dit gènere, circumstància que elimina possibles conflictes de censura.

D'altra banda, seria un error pensar que l'element eròtic manca totalment a l'*Aplec*. Hi trobam elements "maliciosos" d'índole diversa: adulteri ("En Mirando", XIII, t. 881), temptativa de seducció ("Dos patrons i una patrona", X, i "Una al-lota de pèl arreveixinat", XI, totes dues pertanyents al tipus ATh 882, i "Una gírgola que dugué coa", XI, t. 310), bestialitat ("En Juanet de l'Onso", III, t. 301B), fornicació simple ("Na Marieta i es gegant", XIII), etc. Tot això dit amb gran delicadesa i netedat de llenguatge, sovint només amb una insinuació.

On va tenir un paper important, la censura, com hem vist, és en el material que Alcover va deixar de recollir, però és impossible de donar compte en quina mesura l'*Aplec* va quedar reduït per aquesta raó.

En resum: l'activitat de mossèn Alcover com a rondallista ens va proporcionar:

1r. Una transcripció prou fidel de les rondalles tal com les contaven els seus contemporanis, registrada a les llibretes de notes, per ara inèdites.

2n. Unes versions elaborades de les rondalles, on l'autor va tractar de reconstruir les que en suposava formes ideals o versions perfectes, valent-se de la intuïció, donant-los un estil narratiu i de

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre l'Aplec de Rondaies Mallorquines d'En Jordi d'es Reco a càrrec de mossèn Antoni M. Alcover i Sureda a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/obra/aplec-de-rondaies-mallorquines-den-jordi-des-reco-1896-> >
llenguatge propi.

Com he dit abans, per a valorar degudament l'aportació personal d'Alcover en aquesta reconstrucció, cal procedir a un estudi comparatiu dels textos publicats, les notes manuscrites i les versions paral·leles registrades per altres recollidors. Perquè aquesta tasca sigui factible, més que res era imprescindible procedir a una ordenació prèvia dels textos, que facilités tot estudi posterior. La primera passa a fer en el llarg camí de l'estudi de l'*Aplec* era dur a terme aquesta catalogació i crec que el procediment més aconsellable era adoptar els models internacionals de què parlaré més endavant. Abans hem de considerar alguns dels problemes més importants, teòrics i pràctics, que es plantegen d'immediat a l'investigador en rondallística. No pretenc, ni m'és possible, oferir solucions i menys fer aportacions teòriques. Simplement es tracta d'assenyalar un camí i de cobrir-ne la primera etapa.

Copyright © 1978 Josep A. Grimalt

Tast de textos

Àudios

 AUDIO: "La Flor Romanial"

https://lletra.uoc.edu/anterior/obres/rondaies/html_especials/rondaiesrecita1.html

Bibliografia

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search~S13*cat/?searchtype=t&searcharg=Aplec+de+rondaies+mallorquines+d%27En+Jordi+des+Rec%C3%B3&searchscope=13&SORT=A&extended=0&SUBMIT=Cerca&searchlimits=&searchorigarg=tAplec+de+rondaies+mallorquines+d%27en+Jordi+d%27es+Rec{u00F3}+

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

<http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C|SAplec+de+rondaies+mallorquines+d%27en+Jordi+d%27es+Rac%C3%B37COrightresult|U1?lang=cat&suite=pearl>

 WEB: Articles de Traces sobre l'obra

http://traces.uab.cat/search?p=Aplec+de+rondaies+mallorquines+d%27en+Jordi+d%27es+Rec%C3%B3&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=0&of=hb

Comentaris sobre l'obra

Crítica

 WEB: Rondalles populars

Nota i material gràfic, a càrrec de Miquel Alonso.

<http://www.xtec.es/~malons22/personal/rondallespopulars.htm>

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre l'Aplec de Rondaies Mallorquines d'En Jordi d'es Reco a cèrrec de mossèn Antoni M. Alcover i Sureda a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/obra/aplec-de-rondaies-mallorquines-den-jordi-des-reco-1896-> >

WEB: Publicades a Moll

Darreres publicacions de les "Rondaies..." al catàleg de l'Editorial Moll.

http://editorialmoll.cat/botiga/ca/7-colleccions#/categories_-rondaies_mallorquines

WEB: Reculls de rondallística catalana

RondallaNet, la web de les rondalles.

Realitzada per Amaia Iturraspe i Josep V. Silla.

<http://www.uv.es/~sillam/RondallaNet/bibliolink.htm>

WEB: La llengua i les rondalles

Pàgina dins l'exposició virtual "Sempre Eivissa i Formentera".

http://oliba.uoc.edu/eivifor/a2_cat/e1/index.html